

Kapitel 8

Udviklingen i instruktør- og lederuddannelsen inden for DDSG&I

af Poul Ketelsen

Lederuddannelsen i DDSG&I i relation til den historiske og samfundsmæssige udvikling

Starten på DDSG&I var oprettelsen af skyttebevægelsen i 1861.¹⁾ På det tidspunkt var der kun tale om skydning, og uddannelsen af ledere bekymrede man sig ikke om, da disse rekrutteredes fra militæret.

Med tabet af Sønderjylland i 1864 øgedes nationalfølelsen i befolkningen, og skyttebevægelsen fik vind i sejlene. Men selv om man, samtidig med indførelsen af exercits og våbenøvelser, flere steder begyndte at dyrke gymnastik, var lederne stadigvæk militærfolk i de første mange årtier af organisationens start.

Dermed var det også militærets pædagogik, som prægede gymnastikken. Gymnasten indlærte soldatens oprette stilling. Den udgjorde udgangsstillingen for enhver øvelse. Gymnastikken skulle udtrykke lydighed, underkastelse og disciplin. Orden, regelmæssighed og symmetri var af allerstørste vigtighed.

Fokuseringen på orden, retlinetheden og effektiviteten hang sammen med, hvad der generelt var skik og brug i samfundet på dette tidspunkt.

Med Andelsbevægelsens opkomst og Højskolernes opdukken i slutningen af forrige århundrede ændredes holdningen til gymnastik lidt efter lidt. Det drejede sig ikke længere kun om krop, men også om ånd.

Grundtvig fremhævede »det hele menneske« og vigtigheden af, at højskolerne bibragte eleverne »almen dannelse«.

En gymnastiklærer udtalte på dette tidspunkt: *»ledergarbejdet er ikke kun en hobby, det er et arbejde i livets tjeneste«*. Som leder skal man tjene som et godt eksempel.

Gymnastikken blev bøndernes aktivitet - ikke kun i fritiden men for livet. Organiseringen af gymnastikken var kooperativ. På det tidspunkt i historien

var der ingen forskel på at være instruktør og foreningsleder, det var mange steder een og samme ting, eller een og samme person.

Efterhånden som sporten fra begyndelsen af det 20. århundrede kom ind i foreningerne opstår et større behov for ledere og instruktører.

Borgerskabets sport passede ikke ind i den kooperative organisation, som bønderne havde i gymnastikken. Sportens kraftudfoldelse tiltalte imidlertid mange inden for DDSG&I - og man tog godt imod den.

Udviklingen gik hurtigt op i gennem 1940'erne og 50'erne, betydelig hurtigere end inden for DDGU. (Korsgård 1982, 273).

De ledelsesmæssige opgaver øgedes støt, størst var de i de flerstrengede foreninger, hvor de samme medlemmer ofte begyndte at dyrke flere discipliner. Her var/og er der et stort koordineringsarbejde afdelingerne imellem.

De største ledelsesmæssige ændringer skete imidlertid med turneringsidrættens indførelse på amtsplan. Først nu blev der for alvor tale om ledere og instruktører. Der skete en arbejdsdeling. Tidligere kunne man ikke være instruktør, uden man samtidig påtog sig lederopgaver. Ligesom i det øvrige samfund skete en specialisering, enhver gjorde det, vedkommende var bedst til. Herved effektiviseredes processen, og man opnåede det optimale resultat. Præstationskravet slog igennem både blandt de aktive idrætsudøvere og indenfor instruktør- og lederstaben. Det var om at finde »sin rette hylde«, ellers opnåede man ikke succes.

Kravet om effektivitet og optimale præstationer øgedes støt op igennem 50- og 60'erne. Det blev desuden næsten umuligt rent tidsmæssigt både at bestride instruktør- og lederopgaver samtidigt. Velfærdsstaten betinger mere fritid til flere mennesker - dette sammen med udbygningen af faciliteter giver øget tilgang til idrætten. Tilsyneladende er der blevet flere aktive idrætsudøvere end ledere og instruktører.

Allerede i midten af 30'erne begyndte idrætsorganisationerne at arrangere instruktørkurser. Kravet om flere instruktører steg i sådant et omfang, at højskolerne ikke formåede at dække behovet.

I »Idrættens Trækfugle« kan man se, at DDGU begyndte med egne kurser i 1935, men at det især var fra 1960, at der skete ændringer, så flere og flere tog på de korterevarende instruktørkurser, frem for højskoleopholdet. Samme udvikling må kunne ses hos DDSG&I. Man opfattede i starten instruktørkurserne som nødløsninger, og mange mener, at man glemmer idealet med at få uddannet instruktørerne til »hele mennesker«. De kommer til at mangle en del i deres uddannelse.

Det er min opfattelse, at udbygningen af organisationens kurser har været med til at skabe skellet mellem ledere og instruktører. På højskolen fik man både en instruktør- og en lederuddannelse - denne helhed kunne de korte kurser ikke bibringe kursisten. Johannes Stræde har kommenteret problemstillingen således:

»Selvom lederuddannelsesskolerne (idrætshøjskoler) var fyldt året igennem, og alle eleverne efter endt ophold gik igang med et lederarbejde ville det

ikke dække lederbehovet idag... Denne ledermangel bødes der på med korte kurser, der kun kan have idrætslige fag. Man er således med til at nedbryde sin egen folkelige stilling under nødvendighedens pres». (Stræde1981, 68)

I DDSG&I foregølede man ikke sig selv eller andre, at der var sammenfald og enighed mellem ledere og instruktører. Man vidste, at der var et skel, og havde et ønske om at nedbryde dette. Det er et fromt ønske, men spørgsmålet er om det nogensinde skete?

Den dag i dag skelner man i organisationen mellem idrætslige, faglige kurser, indeholdende ingen eller kun nogle få elementer i foreningsledelse, og deciderede foreningslederkurser rettet mod foreningsledere.

DDSG&I's formål med instruktør og lederuddannelser

I DDSG&I foregår instruktør og lederuddannelsen på alle planer i organisationen. Man har kurser for foreningsledere på klub-, amts- og landsplan.

Som man sikkert har bemærket, uddanner DDSG&I ikke trænere. Man betegner sine trænere som instruktører.

DDSG&I opstillede i 1985 et fællesprogram med følgende krav til hele organisationens instruktør- og lederuddannelser.

»Uddannelse.

DDSG&Fs uddannelser skal sikre, at lokalforeningerne i tilstrækkelig omfang kan udfylde deres plads i lokalsamfundet.

Formålet med uddannelserne er:

- at skabe forståelse for og indsigt i de samfundsændringer, der påvirker idrætten og specielt DDSG&I

- at skabe kreativitet og nytænkning

- at skabe optimisme og »gå på mod« (lære at se trusler som muligheder)

- at skabe forståelse for, hvad DDSG&I står for

Uddannelserne skal både give en indsigt i den pågældende idrætsgren, sådan at idrætsudøverens forventninger kan blive opfyldt i rimeligt omfang, og en viden om de rammer, der er nødvendige for et foreningsarbejde, der er en aktiv del af samfundsudviklingen og de ændrede behov hos idrætsudøverne.

Fælles for alle uddannelser i DDSG&I må være, at der sigtes mod en holdningsdannende udvikling på den folkelige idræts præmisser til gavn for medlemmerne i lokalforeningerne.

En udvikling, der kan skabe mulighed for, at foreningen kan engagere sig i det omgivende samfund.

Uddannelserne skal sigte på at ophæve skellet mellem ledere og instruktører. «

Forskellige holdninger til kursusindholdet

Skal man på baggrund af DDSG&I's kursuspraksis, og udtalelser fra DDSG&Fs ledere udlede nogle holdninger til kurser, fremstår følgende.

- Det er igennem kurserne, at DDSG&I skal markere sig nu og i fremtiden.

- DDSG&I's landsledelse opfatter kurserne som organisationens flagskib. Men flagskibet er flerskroget:

Formelt er der 4 kursusudbydere i DDSG&I. Skydning, gymnastik, idræt, og Fælles Kursusudvalg. Hvor de 3 førstnævnte alle er grene i organisationen, er Fælles Kursusudvalg et fælles folkevalgt organ med deltagelse af repræsentanter fra hver af de 3 grupper. Hver enkel gruppe, og hver enkelt aktivitet, eksempelvis svømmeudvalget under Idrætsgruppen, kan frit bestemme sit eget kursusindhold. Det betyder, at det kan være svært at finde en fælles linje over det samlede antal kursustilbud, som DDSG&I har.

Der er meget stor forskel på, hvorledes hver gruppe vægter forhold som turneringsidræt, børneidræt, alternative aktiviteter, familieidræt, temaer omkring idræt og samfund, DDSG&I's udvikling etc. Hermed mangler uddannelsen et fælles grundlag og sigte.

Det kan forekomme uheldigt, at en organisation, der arbejder med at opheve skellet mellem ledere og instruktører, har en så skarp opdeling af kurser på almene og faglige kurser.

Det betyder, at man adskiller det idrætslige fra det organisatoriske. Man adskiller det faglige for det normdannende.

De konkrete tilbud

Umiddelbart kan det være svært at bedømme kursusrækkernes indhold ud fra en kort gennemgang af DDSG&I's PR-materiale og »Dansk idræt«, men følgende billede fremstår:

Skydning har kun rent faglige skyderelevante kurser på programmet. Der tales ikke om lederroller/egenskaber, kun om hvorledes skydningen kan organiseres, og hvorledes sikkerhedsbestemmelserne kan overholdes.

Gymnastik har hovedvægten lagt på træningsindlæring, men man taler om lederroller, idrætsforeningen i sociale sammenhænge etc.

Det er et særligt kendetegn ved DDSG&I's gymnastikkurser, at de arrangeres i samarbejde med DDGU, og man kan derfor forvente, at disse organisationer tilbyder yderligere lederkurser til deres aktive. Men disse er ikke omtalt i DDGU & DDSG&I's gymnastik pr-materiale.

DDGU, DDSG&I og DGF er pt. ved at udgive en fælles idemappe, bl. a. med lektioner i foreningsledelse.

Idrætsgruppens kursusvirksomhed er primært tilrettelagt omkring den egentlige idrætsudøvelse. Der er stor forskel på, hvilke ledermoduler, hver enkelt idræt har med i sin kursusrække (se senere).

DDSG&I's Fælles Kursusudvalg har både formelt og reelt ansvaret for lederuddannelsen. Fælles Kursusudvalg tilbyder kurserne på klub-, amts- og landsplan, og de tilbyder kursusmoduler til hver gruppes kurser.

Fælles Kursusudvalgs aktiviteter bliver sjældent omtalt af de 3 andre grupper, og tilbuddene er derfor hverken særligt kendte eller brugte, men flere og flere af Fælles Kursusudvalgsmoduler vinder indpas i de idrætslige kurser.

I 1987 analyserede jeg DDSG&Fs idrætsgruppes kursustilbud. Her vil jeg opsummere nogle enkelte resultater på undersøgelsen, som har relevans for indholdet i denne artikel.

Undervisningsindholdet på Idrætsgruppens kurser

I Idrætsgruppens kursusrækker vægtes, som nævnt ovenfor, i udpræget grad rent idrætsfaglige problemstillinger.

Generelt kan man sige, at kursusmaterialet kun sjældent behandler den virkelighed, idrætten indgår i. Man behandler ikke, hvilke idealer og ideologier en given idræt videregiver udøverne. Der er enkelte opstillinger over træner-leder forholdet, hvor den vigtigste dimension er at finde en metode til den mest effektive træningsindsats og den bedste personlige udvikling med henblik på at udøve idrætsgrenen på så højt et niveau som muligt.

Selve turneringssystemet sættes der ikke spørgsmål ved, tværtimod lærer man at tilrettelægge disse.

Kursusindholdet og dets materiale er baseret på funktionel træning med turneringsudøvelse for øje. Der bliver ikke tid til andet og mere på de relativt korte kurser. Turneringsidrætten skal man igennem, og hvad der kommer der udover bliver betragtet som noget ekstra, noget alternativt.

I det omfang idrætssociologien inddrages, betragtes den som et spørgsmål om holdning til sponsorer, elitetræning og statslige tilskud. Man diskuterer kun perifert idrættens formål.

De store diskussioner om idrættens placering i samfundet og værdierne i den folkelige idræt kommer ikke frem på kurserne. På grund af tidspress og rutine når man kun »det mest nødvendige«.

Dette står i modsætning til DDSG&Fs holdning til folkelig idræt.

Det såkaldt højt værdsatte folkelige element, det skabende og nytænkende dræbes på kurserne i funktionel træningsindlæring.

Instruktørrollen

Meget af DDSG&Fs undervisningsmateriale lægger op til en lærerstyret aktivitetsudøvelse. Denne undervisning tager sit udgangspunkt i en funktionel opfattelse af træning, med opsplittning af hver enkelt detalje, og separat opøvelse af denne, for senere at sætte øvelserne sammen til den »rigtige« disciplin.

Man har en ide om, at en dygtig idrætsudøver automatisk også må være en god underviser, en god pædagog. De dygtigste kan undervise i idræt igennem deres egne kvalifikationer som idrætsudøvere.

Enkelte idrætsgrene har krav om, at instruktørerne skal besidde et vist teknisk stadie for at kunne blive instruktør. Andre idrætsgrene lægger ikke så

stor vægt på selve forevisningen af den rette teknik fra instruktøren. Her er der tale om, at instruktøren oplæres i at kunne bedømme den rette teknik, og igennem mundtlige forklaringer fortælle, hvorledes idrætsudøveren skal foretage en øvelse.

Der er tale om to vidt forskellige pædagogiske metoder:

Forevisning igennem det gode eksempel, eller mundtlige rettelser ud fra en teoretisk indsigt i idrætsgrenen.

Kursusmaterialet lægger selv stor vægt på færdighedsindlæring, og fremstiller idrætten i nogle idealbilleder af den korrekte udførelse.

De unge og ledergerningen.

Det er unge mennesker, der deltager på de korte kurser. De er der primært, fordi de vil dygtiggøre sig selv, og dernæst for at lære at instruere andre. De unge interesserer sig sjældent for lederuddannelsen, eller de ledermoduler der præsenteres for på kurserne.

For de unge gør det sig gældende, at de føler, der er mere prestige i at være instruktør end i at være leder. Desuden kan de ofte tjene penge ved instruktørarbejdet.

Sjældent gøres der noget aktivt for, at de unge skal føle, at ledergerningen er lige så prisværdig som instruktorgerningen. Den meget negative omtale af lederens besværligheder, og foreningslivets konservatisme over for unge, begrænser de unges interesse. Ledergerningen overlades derfor til de gamle, de ældre instruktører og til forældrene.

DDSG&I har et håb om, at de mange instruktører senere, når de udvikler nye veje i deres instruktorgerning, vil finde vej til lederkurserne.

Ekspllosionen i antallet af udøvere gør, at foreningerne ofte føler at man har større brug for instruktører end ledere.

Produktionen af instruktører vægtes derfor højere end lederproduktion og lederudvikling i foreningerne.

Nye retninger inden for idrætskurserne

I DDSG&I fik tre rapporter, henholdsvis: »Idræt i opbrud«, »DDSG&I's børneidrætsrapport« og »Kursusfrafald. Problem eller mulighed«, skabt en voldsom debat i organisationen.

På kursusområdet betød det, at man begyndte at nyvurdere sine tilbud. Man reviderede og nyudviklede nye moduler omkring børneidræt, familieidræt, og nye aktivitetsformer. Man begyndte at stille nye krav til instruktørerne på nogle af idrætsgrenenes kurser.

Fælles Kursusudvalg og Idrætsgruppen udarbejdede bl.a. følgende nye moduler og videoer:

»DDSG&I - din serviceorganisation«, en brugerinformation.

»DDSG&I og den positive idrætsoplevelse«, der skulle give en subjektiv beskrivelse af idrætsgruppens syn på og fortolkning af den positive idrætsopfattelse.

»Foreningsidrættens vilkår og betydning som kultur-aktivitet«, er på vej i kursusmaterialet.

Det kniber dog stadigvæk med, at ovenstående tiltag finder vej til alle kursusrækker, og idrætspraksis/turneringspraksis har heller ikke ændret sig væsentligt.

For mange DDSG&I ledere er DDSG&I idræt stadigvæk udelukkende lig med turneringsidræt. Nogle af de øverste folkevalgte, »Dansk idræt«, og konsulenttjenesten arbejder med de andre former, men der er endnu tale om spredte tilløb.

Der er tale om en styrkeprøve imellem »de systembevarende« og de veludannede med en bredere idrætsopfattelse.

Lederuddannelsens undervisningsindhold

Det Fælles Kursusudvalg har selv beskrevet deres kursusindhold, og kursusrækken med følgende ord. (i uddrag):

»Kursus- og Mødeudvalgets fornemmeste opgave er at sikre uddannelsen af foreningsledere i amts- og lokalforeninger.

På ungdomskur set får man noget at vide om general-forsamlingen, om vedtægterne, de love, en forening skal have for at kunne fungere.

Der er lektioner i mødeteknik, afvikling af møder, og man får noget at vide om samarbejde, for det er væsentligt, at man i en bestyrelse er i stand til at samarbejde om opgaverne.

På foreningslederkurserne udbygges disse emner med henblik på at dygtiggøre de personer, som har sagt ja til bestyrelsesarbejde.

Fælles Kursusudvalg afvikler mange andre kurser, såsom amtsbestyrelseskurser, bladkurser, aktivitetskurser, idrætsskade - samt idrætspsykologikurser.

Fælles Kursusudvalg arbejder på tværs af de 3 grupper, og det er meget naturligt, idet ingen aktivitet kan fungere, uden der er en ledelse, og Fælles Kursusudvalgs opgave er altså at dygtiggøre og hjælpe denne ledelse«. (Uddrag fra DDSG&I - Før og nu 6-7.)

Amtsvejledere

Fælles Kursusudvalg har endvidere ansvaret for uddannelse af amtsvejledere. Denne ordning fik en voldsom opstart. Kritikere mente, at ordningen blev presset ned ovenfra af DDSG&F's landsledelse. Man var endvidere imod, at det var Fælles Kursusudvalg, der skulle lave undervisningsmaterialet. Nogle mente, at amtsvejlederne ikke burde være betalte vejledere.

DDSG&I har problemer med forholdet imellem den idealistiske frivillige leder, der arbejder gratis, og den betalte foreningsinstruktør, eller vejleder.

Man accepterer at betale for instruktøropgaver i foreningerne, fordi det opfattes som et nødvendigt onde. Men lederopgaver skal helst udføres uden betaling. Samtidig professionaliseres administrationen på amts- og landsplan, hvor flere og flere opgaver bliver løst afbetalt medhjælp. Den professionelle hjælp ønskes selv af de frivillige ledere, da de så kan befries for rutineopgaverne. Det var i dette miljø, at man indførte amtsvejlederne.

Den øgede arbejdsbyrde i foreningerne, og for deres ledere har medvirket til, at foreningsvejlederne er blevet succesfulde. De optræder som lokale servicekonsulenter, der skal støtte foreningen, hjælpe med økonomien, og være medvirkende til at løse samarbejdsproblemer.

Men vejlederne arbejder også med holdninger. En del af vejlederne arbejder ud fra en traditionel tankegang, og vejleder foreningerne med de ting, som foreningerne selv opfatter som problemer.

Andre vejledere arbejder mere med foreningens værdigrundlag, for der igennem at hjælpe foreningen til at finde sin ståplads i lokalsamfundet. Man diskuterer bl. a., om foreningen for enhver pris skal forsøge at få sine hold højere op i turneringshierarkiet.

Man beder foreningen om, at man i fællesskab forsøger at udforme en strategi for foreningens fremtid, og forsøger dernæst at få foreningen til at følge denne vej.

Amtsvejlederordningen har været voldsomt debateret i dansk idræt, og hele ordningen skal diskuteres i DDSG&I igen om et års tid. Ordningen har nu kørt i 2 år.

Amtsbestyrelseskurser

De foromtalte kurser er velkendte i DDSG&I regi. En lederuddannelsesrække, som imidlertid kun et fåtal må formodes at have kendskab til, er en kursusrække for amtsbestyrelsesmedlemmer. Amtsbestyrelserne består i DDSG&I (sædvanligvis) af formænd og næstformænd fra hver gren i DDSG&I og fra det folkevalgte Fælles Kursusudvalg.

Disse kurser har været afholdt de sidste 10 år. Lektionsindholdet er meget varieret. Der er lektioner i møde- og taleteknik, casestudie og teori.

Der er temaer om idrættens rolle i et skiftende samfund, ledelses- og styringsværktøjer. Hvordan man kan sælge DDSG&I. Man lærer at håndtere varme kartofler under temaet: Situationsbestemt ledelse og strategisk tænkemåde.

Fra kursus 1 til kursus 5 bevæger man sig fra traditionel DDSG&I lederuddannelsesmoduler til en moderne management tankegang og terminologi.

Selv om terminologien ændres, kan man betvivle, om kurserne alligevel ændrer på ledernes grundholdninger. For at kunne deltage i disse sidste kurser skal man rent faktisk have været aktiv DDSG&I leder i mange år, mindst 4 år på amtsbestyrelsesplan, inden man kan komme på de sidste kurser. Man kan frygte en form for pseudo-diskussionsklub.

Lederrollen

DDSG&I ser sine ledere som servicefolk, der skal sørge for at kunne koordinere og drive en forening.

De skal sørge for alle de praktiske forhold, så de aktive og instruktøren kan gå på banen uden at bekymre sig om økonomi, haltider etc.

Lederne skal sørge for, at rammerne er til stede for udøverne.

Lederne er servicefremskaffere for det klubberne ønsker.

Det folkelige, det oplysende, det at lave DDSG&I idræt, er nogle emner, som man sjældent beskæftiger sig med på lederplan.

Det har man Fælles Kursusudvalg til, og ellers nævnes disse forhold kun i formandstaler og på årsmøderne. På disse møder lytter man til ordene i formandens beretning, og diskuterer dernæst rent praktiske problemer.

DDSG&I's topledere regner med, at de får de vigtigste signaler til deres embedsførelse igennem reaktionerne på deres formandstaler, og under besøg i amtsforeningerne. Her taler de med de lokale amtsledere, men sjældent med de aktive.

Lederne opfatter genvalg til bestyrelsesposter som et tegn på at forsamlingen mener, at de gør deres arbejde godt nok.

Udover de få kontakter med lokale foreningsledere har DDSG&I's ledere et udbygget net af statistiske indberetninger. Når statistikken viser, at der er noget galt i en aktivitet, går lederne ofte i gang med at undersøge aktiviteten.

Man kan sige, at mange DDSG&I ledere er ledere på et meget spinkelt grundlag. De har det demokratiske udgangspunkt i orden, men de har sjældent de direkte kontakter ud til de aktive. Alligevel gennemsyrrer det hele organisationen, at lederne mener at være den fortrøp, der følger udviklingen, og giver signaler videre ud til foreningerne. I DDSG&I mener man, lederne er den organisatoriske drivkraft i enhver aktivitet, da ingen aktivitet kan fungere uden ledelse. Begreber som »flad ledelsesstruktur« og »selvorganisering« eksisterer ikke i DDSG&I.

DDSG&I's ledelses- og demokratiopfattelse

DDSG&I's kursusmateriale, der benyttes på foreningsleder- og amtsvejlederkurser, lægger stor vægt på det repræsentative demokrati, på de folkevalgtes ret til at lede og fordele foreningsopgaverne. Der angives sjældent andre ledelsesformer, såsom græsrodsorganisering, kollektiv ledelse etc.

DDSG&I har nogle ret fasttomrede opfattelser af demokrati og samfundsorden.

DDSG&I opfatter samfundet som pyramideopdelt. DDSG&I er ligeledes pyramideopdelt. Foreningsstrukturen, der afspejler samfundsstrukturen, er derfor naturligvis også pyramideformet. Det er en naturlig orden. Til trods for at hierarkiet er naturligt, kan denne samfundsorden alligevel vendes på hovedet. Så den tilpasses en anden DDSG&I holdning, nemlig den holdning at det enkelte medlem er det centrale element i foreningsarbejdet.

Denne opfattelse omkring samfundsorden, foreningsopbygning, og den enkeltes plads i foreningen fremstilles kort og præcis på følgende måde:

Bestyrelse og udvalg

1. Indledning

Samfundet er pyramideopdelt:

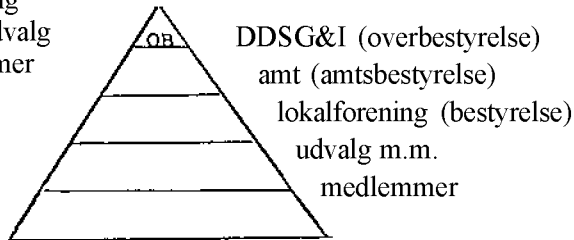
**Samfundet er
pyramideopdelt**

statsministeren - regeringen
folketing - folket (befolkningen)
direktør - firma
osv. osv.

DDSG&I er ligeledes pyramideopdelt:

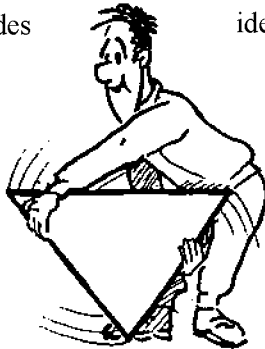
**DDSG&I er
pyramideopdelt**

DDSG&I - amt
amt - lokalforening
lokalforening - udvalg
udvalg - medlemmer

Pyramiden vendes
JER SELV!

idet det primær er medlemmerne:

Mange lederholdninger i DDSG&I

DDSG&I har holdningsbearbejdende kurser, men meget af bearbejdningen foregår på møder og i det daglige bestyrelsesarbejde.

Der sker imidlertid en meget forskelligartet holdningsbearbejdning alt efter, hvilken gren af organisationen, lederen kommer fra. Alle ledere på amts-

og landsplan er glade for DDSG&I, men hvilke fælles motiver, hvilke fælles holdninger, der skaber denne glæde, er det svært at opspore. Holdningen til DDSG&I afspejler de holdninger, der findes inden for den gruppe, man er aktiv i. Man følger troen på bjerget, men »DDSG&I-bjerget« er et bjerg med flere bjergtoppe. Og på hver bjergtop mener man at have nået den højeste top. Der er en skytteholdning, en gymnastikholdning, en idræts holdning og en Fælleskursusudvalgsholdning, men det er svært at finde en fælles DDSG&I holdning.

Alle er glade for DDSG&I, bare DDSG&I, dvs. de andre grupper, ikke blander sig i den enkelte gruppes interne anliggender.

Fælleskursusudvalget forsøger at arbejde med organisationens fælles holdninger, men blot det at begynde at tale om DDSG&I holdninger opfattes af mange som kontroversielt, og derfor drøftes det sjældent.

Man holder sig til de officielle udtalelser, til formålsparagraffen, til handlingsplaner og beretninger, men disse kommer sjældent til udtryk i den idrætslige praksis.

Man kan hævde, at holdningerne kommer til at fremstå som floskler, noget man hiver frem, når man skal distancere sig fra DDGU og DIF.

DDSG&I fremover

DDSG&I står i en brydningstid. Der sker mange ting både fagligt og i person-sammensætningen.

Man arbejder med børn og idræt, familieidræt, amtsvejlederordning og nogle nye moduler omkring DDSG&I i dag.

Man er begyndt at diskutere hele DDSG&I's struktur. Organisationen har en meget ugennemskuelig opbygning, og den arbejder man på at gøre mere handlingsorienteret.

På personområdet er der kommet en ny landsformand, og på Englandsvej, landskontoret, har man fået nye folk på mange nøgleposter. Konsulenttjenesten er blevet udvidet med flere personer, og også her har der været udskiftninger.

De nye konsulenter benævnes »foreningskonsulenter«. Atter engang skelnes i organisationen mellem det idrætsfaglige og det ledelsesmæssige - man har ansat forskellige konsulenter til at tage sig af de to områder. Det ses ikke som et hele.

Udskiftningerne har tilsyneladende været medvirkende til, at DDSG&I er begyndt at optræde med en ny selvtillid udadtil. Man er begyndt at diskutere kontroversielle emner mere åbenlyst, bl.a. i »Dansk idræt«. Det er dog endnu ikke muligt at se en afsmitning til DDSG&I's idrætspraksis. Det bliver spændende at se, om de nye folk og de nye tiltag vil smitte af på lederuddannelsen.

Lederuddannelsen i DDSG&I må stadigvæk opfattes som et stedbarn i forhold til organisationens instruktørkurser.

Noter:

Det er en umulig opgave i en artikel at give en detaljeret redegørelse for organisationens instruktør- og lederuddannelse, som den har udviklet sig over tid; der bliver derfor tale om en generel gennemgang og fokusering på udvalgte områder og elementer.

Litteraturliste:

- Berggren Finn-m.fl., Idrættens trækfugle, Kbh. 1987.
Bouchet, Anne og Dominique, Rygradens pædagogik, Centring krop og sport 3. årg. 1982/3 - 4.
Brinch, Jens m.fl., Børneidræt - endelig rapport, DDSG&I 1986.
Ketelsen, Poul og Jannie Wilsted, Kursusfrafald. Problem eller mulighed?, DDSG&I, Oktober 1986.
Korsgård, Ove, Kampen om kroppen, Gyldendal Kbh. 1982.
Idræthistorisk Årbog nr. 1.
Riiskjær, Søren, Idræt i opbrud, DDSG&I, feb. 1985.
Stræde, Johannes, Idræt- kommerzialisme eller folkelighed, Samleren, 1981.
Stræde, Johannes, En anden virkelighed, Bavnbanke, 1985.
Wilsted, Jannie, og Poul Ketelsen, DDSG&I og Kursusfrafaldet - en kvalitativ sociologisk analyse af en organisation i krise, Speciale ved Odense Universitet, 1987.
Wilsted, Jannie, og Poul Ketelsen, Idrættens skiftende ledertyper, Centring Småskrifter, nr. 3, 1988.

Materiale fra og om DDSG&I

- Amtsvejledermappen. *
Brochure om DDSG&I. *
»Hvad er en leder« *
De syv idrætsgrenes kursusbeskrivelser, ditto skydning og gymnastik. Kursusprogrammer til Fælles Kursusudvalgs Amtsbestyrelseskurser. * fra 1982-1987 og 1989.
»DDSG&I for og nu«. *
Foreningsledermappen *
Formandsmodereferater for badminton, håndbold, fodbold og svømning, fra 1975 til 1986.
Jubilæumsskrift: »Idrætsgruppens 50's jubilæum«. *
»Svendborg Amts Skytteforening gennem 50 år 1865-1915.« SASG&I. Hans Egebjerg.
Jubilæumsbog *
Kursusmateriale for fodbold, badminton, håndbold og svømning. Fra 1987.
»Syv-punktsprogrammet« *
Årsmødereferater for badminton, fodbold, håndbold og svømning, fra 1976 til 1986. *
Pr-materiale for Skydning og Gymnastikkurser.
* Kilde kan fås ved henvendelse til DDSG&I. Det meste af materialet er offentlig tilgængeligt.

Poul Ketelsen.
Cand. rer. soc, jobkonsulent